

GOIGS

A

SANT GALDERIC

Patró dels pagesos catalans
venerat a

ULLDEMOLINS,

Arquebisbat de Tarragona

La seva festa, el 16 d'octubre.

Puix que Déu son poder mostra,
Galderic, amb els seus sants:
**BENEÏU LA TERRA NOSTRA
I ELS PAGESOS CATALANS!**

Per model Jesús prenieu
en la vostra joventut.
Cada solc que vós obríeu,
un camí amb nova virtut.
Amb el sol que us brilla al rostre
feu madurs els fruits tardans...

Llaurador com vostre pare
us va fer nostre Senyor.
De bondats, la Verge Mare
plantà en vós bona llavor.
A la llum que el Crist us mostra
convertiu vostres germans...

Quan el Comte de Cerdanya
son gran temple edificà,
del cos vostre, a la muntanya,

les Relíquies deixà.
Vostra glòria al punt demostra
Déu, obrant miracles grans...

En venir la maltempsada,
gloriós sant Galderic,
de tempesta i pedregada
sereu vós el nostre abric.
La fe viva serà el sostre;
les pregàries, pilans...

Si la terra és endurida
i l'eixut arriba al cor,
que la pluja beneïda
tot ho ablani amb sa dolçor.
Que ens amari el plor el rostre
perquè els precs no sien vans...

Si el bon Déu l'hora ens envia
de gran tribulació
nostre empar i nostre guia

siau sempre, brau Patró.
Els camins, per voler vostre,
tots se'ns tornin breus i plans...

Feu la terra generosa
i combleu nostres sembrats;
l'olivera feu fruitosa
i salveu nostres vinyats
L'abundor del poder vostre
brolli en flors i fruits i cants...

A tot mal declarant guerra,
amb constància i anhel,
conreant la nostra terra,
vós sabéreu guanyar el cel.
Gent d'arreu als peus se us postra
deslliurada de tirans...

Perquè ens guii la llum vostra
com fruit d'or que ens ve a les mans:
**BENEÏU LA TERRA NOSTRA
I ELS PAGESOS CATALANS!**

V/. Pregueu per nosaltres, sant Galderic.

R/. Perquè siguem dignes de les promeses de Crist.

PREGUEM

Oh Déu, vós ens heu donat en sant Galderic un protector contra la pesta i l'esterilitat de la terra.
Concediu-nos pels seus mèrits i intercessió que aquí a la terra siguem alliberats de pecat,
i en el cel fruïm de la plenitud de la vostra glòria. Per Crist senyor nostre.- R/. Amén.

Lletra i música del Mestre Joan Llongueres
Dibuix de Miquel Ferrer i Montserrat.

Moderat

Tornada

Mozart

Puix que Déu son po-der mos-tra, Gal-de-ric, amb els seus sants: Be-ne-ïu la Terra nos-tra i els pa-
ge-sos ca-ta-lans! — Per mo-del Je-sús pre-ni-eu en la nos-tra jo-ven-tut. Ca-da
solc que vós o-brí-eu, un ca-mí amb nova vir-tut. Amb el sol que y brilla al ros-tre feu ma-durs els fruits tardans

NOTA HISTÒRICA

Guifré de Cerdanya, fundador del Monestir de Sant Martí del Canigó, decidí l'any 1014 que les despulles de sant Galderic, canonitzat el 990, fill d'una família pagesa d'Occitània, a la qual ajudà en les feines del camp quan era jove fins que ingressà en l'orde de sant Benet i que més tard, ja benedictí, defensà la pagesia de la pressió i maltractaments que rebia dels feudals de l'època, fossin dipositades i estotjades en aquell cenobi de Benets per tal que des d'allí vetllés per tots els pagesos de les terres que es veuen des del Canigó.

Al mes de juliol del 1654, durant una guerra, un grup de devots procuraren que les despulles del sant no caiguessin en mans de l'enemic i les portaren al Monestir de Sant Pau del Camp de Barcelona, regit per monjos del mateix orde, on es varen rebre amb molta devoció en una solemne processó, presidida pels Consellers de la Vila.

Acabada la guerra, el cos sant va ésser retornat a Sant Martí del Canigó i més tard, a la Catedral de Perpinyà. Però a la ciutat de Barcelona hi restà una relíquia insigne, que per sempre més guardaren els monjos de Sant Pau del Camp.

L'any 1809, els soldats de Napoleó, s'apoderaren de l'urna amb la relíquia del sant català i la feren desaparèixer, i l'altar de sant Galderic va quedar despullat de tan preuat tresor. L'any 1883 es retrobada l'urna i la relíquia, i el 1905 es féu petició

al Bisbat demanant expedient per retornar l'urna al culte.

Més tard, al fer-se la restauració del temple i variar la disposició dels altars, aquesta magnífica urna de cedre, contenint la sagrada relíquia va anar a parar a l'arxiu de la Parròquia. Allí va esperar que una nova floració devocional esdevingués fructosa, com diuen els goigs. Els dies passaren i la nostra última guerra civil agreujà el corrent favorable que neixia. Més tard el temps no fou propici per vitalitzar de nou aquesta devoció dels nostres avantpassats.

Els pagesos de l'altra part dels Pirineus, encara el tenen per patró, i són molts els pobles que el dia 16 d'octubre celebren la festivitat de sant Galderic, mentre que molts pagesos del Principat no han sentit a parlar mai d'aquest sant, diguem-ne, arraconat injustament; malgrat que aquests darrers anys hi ha un moviment de reivindicació.

La 2ª edició d'aquests goigs pretén arrelar de bell nou la devoció a sant Galderic com a patró dels pagesos catalans, el sant del solc dreturer i l'oració conjunta, que sense deixar l'arada per anar a resar, sabia mussitar un rés tot llaurant.

A Ulldemolins, a la restaurada capella dels Sants Pagesos de la parròquia de sant Jaume, l'any 1989 s'hi beneí una representació del sant en majòlica, obra d'E. Oliver, reproduïda en la capçalera d'aquests goigs.

Modest Montlleó i Espasa

AQUESTS GOIGS EN 2ª EDICIÓ, SÓN PUBLICATS CONJUNTAMENT PELS
GOGISTES TARRAGONINS
I LA PARRÒQUIA D'ULLDEMOLINS,
A LES VIGÍLIES DE NADAL DE 1990.

